

retning, fordi situationen på nuværende tidspunkt er uholdbar.

Vi har i CD også lagt vægt på, at Undervisningsministeriet i samarbejde med Kommunerne Landsforening, Amtsrådsforeningen og De Samvirkende Invalideorganisationer sætter et kvalitetsudviklingsprogram i gang, der bl.a. skal medvirke til at styrke den pædagogisk-psykologiske rådgivning i kommunerne, og ikke mindst, at de her påtænkte ændringer skal evalueres, og at lovforslaget skal fremsættes til revision i Folketinget i folketingsåret 2005-06.

Vi har i CD været meget optaget af bl.a. ordblindes vilkår i uddannelsessystemet, og derfor vil vi da heller ikke afvise, at der kan være behov for at se på deres vilkår i forbindelse med det her lovforslag.

Hvad angår den økonomiske situation for de små kommuner med den ændrede finansiering, har vi taget forbehold med hensyn til at støtte lovforslaget, idet vi afventer Indenrigsministeriets undersøgelse.

Henrik Svane (RV):

Dette lovforslag omhandler en meget vanskelig udfordring, nemlig håndteringen af de bogligt svage elever i folkeskolen, der kræver vidtgående specialundervisning. Til gengæld er det et meget centralt område. Erfaringen viser, at de fleste bogligt svage elever kan opnå gode læsefærdigheder, hvis der gribes ind tidligt nok med den rigtige undervisningsform.

Med det store antal funktionelle analfabeter, vi ved der er i Danmark, er det en stor udfordring, at vi ikke taber endnu et stort udsnit af en generation på gulvet, fordi vi ikke løste opgaven tilfredsstillende på det rigtige tidspunkt.

Men der er også grund til at tro, at denne lov forbedrer den eksisterende ordning betydeligt. Der er nemlig gjort et stort arbejde for at af-dække de mange forskellige muligheder på bedste vis.

Overordnet er lovforslaget skruet fornuftigt sammen på baggrund af erfaringen fra tidligere og ikke mindst på baggrund af Opgavekommissionens grundige betænkning fra december 1998. Ansvarsfordelingen mellem kommuner og amter er mere klar end før, hvor de svage elever ofte var kastebold mellem de to kommunale instanser og Undervisningsministeriet, der var ankeinstans, sendte talrige klager over de trufne afgørelser på kommunalt niveau. Det fungerede simpelt hen ikke efter hensigten.

Ansvarsfordelingen ændres således: Kommunerne, der er tæt på eleverne, har fået overdraget visiteringsansvaret, der før var delt mellem kommune og amt, mens amtet besidder kompetencen, såvel den faglige som den beslutende, til at vurdere, hvilke specialtilbud der er relevante for den pågældende elev.

Kompetencefordelingen understøttes samtidig af den måde, som forslaget økonomisk er skruet sammen på, således at vi gerne skulle undgå, at eleverne igen bliver kastebold på grund af kassetænkning. Vi tror i Det Radikale Venstre, at det kan lade sig gøre med den fordelingsnøgle, som forslaget bygger på, selv om man selvfølgelig aldrig kan undgå enkelte kedelige undtagelsessager.

Klagereglerne er også ændret væsentligt. Ifølge forslaget kan kun forældre klage over visitering og det anbefalede specialundervisningstilbud. Det sker imidlertid ikke i Undervisningsministeriet, men i et særligt klageorgan, der besidder den faglige kompetence til at træffe afgørelserne.

Desuden forventer Det Radikale Venstre i lighed med ministeren, at klageantallet vil formindskes på grund af den tættere dialog mellem de involverede myndigheder og forældrene, som forslaget lægger op til.

Imidlertid er der også bekymringer fra nogle sider over forslaget. Det gælder særlig og måske selvfølgelig de organisationer, der varetager de børns interesser, der har behov for den vidtgående specialundervisning. Disse organisationer er særlig bekymrede for, om kommunerne kan gennemføre en kompetent visitering, det vil sige finde de elever, der har behov for særlig hjælp til indlæring.

Det er oplagt, at det er en relevant indvending, men jeg tror, at kommunerne kan løfte opgaven, ikke mindst fordi det er et område, som også ministeriet vil følge tæt, og der vil blive iværksat et udviklingsprogram, der sikrer kvalificerede folk til at løse opgaven. Derudover vil den amtslige ekspertise fortsat være til rådighed, hvis kommunen ønsker at forhøre sig dér, selv om kommunen altså foretager den endelige afgørelse.

Endelig vil vi selvfølgelig følge udviklingen tæt for at se, om loven fungerer efter hensigten. I den forbindelse er det betryggende, at der gennemføres en stor evaluering efter 3 år, således at vi på den baggrund kan forbedre loven yderligere på de steder, hvor der måtte være behov for ændringer.